

وزارت آموزش عالی و
تحصیل

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک سیرجان

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

ادامه از صفحه قبل...

خانم بدری سالاری شریف فرزند احمد بشماره شناسنامه ۲۴۳ صادره از سیرجان در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۲۱/۹۴۴۴ مترمربع پلاک ۱۶۵۵ اصلی واقع در سیرجان اراضی محمد آباد امینی بخش ۳۶ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای احمد سالاری شریف ۲۶- برابر رای شماره ۱۶۰۴۳/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم طاهره شکاری نژاد فرزند اسماعیل بشماره شناسنامه ۳۱۳ صادره از سیرجان در شش دانگ یک قطعه باغچه به مساحت ۱۷/۳۵۳۷ مترمربع پلاک ۳۰۹۹ اصلی واقع در سیرجان اراضی علی آباد بخش ۳۶ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای اسداله محمدی

۲۷- برابر رای شماره ۱۵۰۷۵/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم زهره اری همسریش فرزند عزیزاله بشماره شناسنامه ۳ صادره از نی ریز در شش دانگ یک باب خانه که ۱۴ سهم از عرصه وقف می باشد به مساحت ۲۵۱/۵۶ مترمربع پلاک ۳۹۳ اصلی واقع در سیرجان اراضی باسفهرجان بخش ۳۶ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای یحیی نبوی شناسه آگهی: ۲۰۳۶۷۰۲

۲۸- برابر رای شماره ۱۹۷۱۹/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم نصرت کاظمی نیا کرانی فرزند شعبانعلی بشماره شناسنامه ۱۰۷۳ صادره از سیرجان در شش دانگ یک باب خانه به مساحت ۸۳/۶۲۵ مترمربع پلاک ۲۱۱۳ اصلی واقع در سیرجان اراضی فیروزه بخش ۳۷ کرمان خریداری از مالک رسمی حاجی ستوده پناه ۲۹- برابر رای شماره ۱۹۷۱۰/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای یدالله ستوده پناه حسین آبادی فرزند حاجی بشماره شناسنامه ۲ صادره از سیرجان در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۵۸/۲۷۵۸۸ مترمربع پلاک ۲۱۱۳ اصلی واقع در سیرجان اراضی فیروزه بخش ۳۷ کرمان خریداری از مالک رسمی حاجی ستوده پناه ۳۰- برابر رای شماره ۱۸۴۹۹/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی عرب قیستانی فرزند قربانعلی بشماره شناسنامه ۲۵ صادره از سیرجان در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۶۴/۹۲۰ مترمربع پلاک ۹۴۵ اصلی

واقع در سیرجان اراضی قنات توت بخش ۳۸ کرمان خریداری از مالک رسمی سید اکبر هاشمی راد ۳۱- برابر رای شماره ۱۸۵۰۰/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم عصمت علی بیگی نژاد فرزند عبدالله بشماره شناسنامه ۷۵۰ صادره از سیرجان در شش دانگ یک قطعه باغ محصور به مساحت ۲۶/۴۳۸ مترمربع پلاک ۹۴۵ اصلی واقع در سیرجان اراضی قنات توت بخش ۳۸ کرمان خریداری از مالک رسمی سید اکبر هاشمی راد ۳۲- برابر رای شماره ۱۸۵۰۱/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای مهدی علی بیگی نژاد فرزند محمد بشماره شناسنامه ۳۹۹۱ صادره از سیرجان در شش دانگ یک قطعه باغ به مساحت ۹۵/۷۸۰ مترمربع پلاک ۹۴۵ اصلی واقع در سیرجان اراضی قنات توت بخش ۳۸ کرمان خریداری از مالک رسمی سید اکبر هاشمی راد ۳۳- برابر رای شماره ۱۸۴۹۵/۱۲۰۳۱۹۰۱۲۰۴۶۰۳۱۹۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک سیرجان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای عباس ترشایی فرزند حسین بشماره شناسنامه

با دعوت کودکان به صحنه به رشد آن ها کمک می کنیم؟

نگاهی به آسیب های اجرای تئاتر در کودکی

تصور رایج، همیشه با افزایش عزت نفس سالم همراه نیست و گاهی ریشه ی رفتارهای اجتماعی نامناسب یا انتظارات غیر واقعی می شود.

جایگزین های ایمن و انسانی

ما مربیان و والدین می توانیم همچنان امکان اجرا را فراهم کنیم، ولی با تغییر نگاه: کودک باید حق انتخاب داشته باشد که اجرا بکند یا نه. نقش ها و سطح مشارکت باید متناسب با سن، تمایل و ظرفیت کودک باشد.

تمجید باید بر تلاش، فرایند و مهارت های اجتماعی تأکید کند، نه بر ویژگی های ذاتی. (تبدیل «تو باهوشی» به «این تلاش و تمرین باعث پیشرفت شده.»)

تماشاگران باید آگاه باشند که هدف، رشد کودک است، نه اجرای بی نقص.

فضای اجرا باید شبیه جشن مشارکت باشد، نه مسابقه یا امتحان.

سخن پایانی

نمایش خلاق، فرصتی است برای دیدن جهان از زاویه ی نگاه کودک، برای درک احساساتش، خیال هایش و بیان بدون سانسور؛ این فضا را به صحنه ای برای اجرای رسمی بدل نکنیم. کودک در این کلاس ها آمده تا رشد کند، نه تأیید بگیرد.

می باید وقتی کودک را در محیط هایی قرار می دهیم که توقعات نامتناسب با رقابت محور دارند.

علاوه بر این، فرهنگ «همیشه مثبت بودن» که احساسات منفی کودک را نادیده می گیرد با فوراً پاک می کند، به کودک فرصت پردازش شکست، درد عاطفی و یادگیری از تجربه را نمی دهد؛ در نتیجه کودک برای روبارویی با چالش های واقعی زندگی کمتر آماده می شود. منابع علمی - ترویجی درباره ی پیامدهای مثبت گرایی افراطی نیز هشدار داده اند.

در جمع بندی، وقتی اجراها یا ستایش ها به گونه ای شکل می گیرند که تصویری غیر واقعی از توانمندی کودک می سازند، ممکن است اثر معکوس بر «تاب آوری»، «انگیزه برای تلاش» و «همراهی اجتماعی» او داشته باشند. همان چیزهایی که نمایش خلاق هدف پرورش آن هاست.

خطر حرفه ای سازی زودرس

در برخی موارد، فضای نمایش خلاق آن قدر جدی و تولید محور می شود که کودک به جای یادگیری، در حال تقلید از یک بازیگر بزرگسال می شود. این وضعیت زمانی تشدید می شود که والدین برای «دیدن اجرای بچه ها» یا «افتخار کردن به هنر نمایان» به کلاس ها فشار می آورند. در چنین شرایطی، کودک به ابزاری برای رضایت بزرگ ترها تبدیل می شود، نه انسانی در حال رشد. پژوهش ها نشان می دهند که تعریف نادرست یا ستایش غیر واقعی، بر خلاف

به نفس، احساس بی کفایتی در صورت اشتباه یا مقایسه با دیگران و یا از دست رفتن لذت و آزادی در تجربه ی خلاقانه» شود. پژوهش های کلاسیک نشان داده اند که نوع تمجید کودکان مهم است: تمجید توانایی ذاتی (مثلاً، «تو خیلی باهوشی») در کودکان می تواند آن ها را به سمت اهداف نمایشی و ترس از شکست سوق دهد و انگیزه و پایداری در یادگیری را کاهش دهد؛ در حالی که تمجید تلاش و فرایند (مثلاً، «چه تلاش خوبی کردی») انگیزه ی یادگیری و تاب آوری را تقویت می کند.

اعتماد به نفس کاذب

یکی از پیامدهای کوتاه چاهی به نوع تمجید و نحوه ی مواجهه ی بزرگ ترها به موفقیت کودک، شکل گیری نوعی اعتماد به نفس کاذب یا خود بزرگ بینی ظاهری است. این وضعیت زمانی اتفاق می افتد که کودک از سوی والدین یا مربیان «بیش از حد» ستایش شود یا بیش از توان واقعی اش تحسین و برجسته سازی گردد. پدیده ای که در ادبیات علمی تحت عناوینی مانند بزرگ نمایی والدین بررسی شده است. پژوهش ها نشان می دهند که: تمجید نادرست یا بزرگ نمایی مستمر می تواند به گرایش های نارسبستی یا انتظارات غیر واقع بینانه در کودک منجر شود؛ کودک یاد می گیرد که ارزشش وابسته به تحسین و جایگاه ویژه ی اوست، نه تلاش، همدلی یا مهارت های واقعی. مطالعات طولی نشان داده اند که بزرگ نمایی والدین پیش بینی کننده ی سطح بالاتری از خصوصیات نارسبستی در کودکان است.

اعتماد به نفس کاذب وقتی در معرض شکست یا انتقاد قرار گیرد، می تواند به واکنش های دفاعی، انفعال در برابر یادگیری، یا حتی رفتارهای خصمانه و مقابله ای منجر شود؛ از منظر نظری، پژوهش های بین رشته ای نشان داده اند که «ایگو تیسیم تهدید شده» (یعنی دیدگاه بسیار مطلوب نسبت به خود که مورد تهدید قرار می گیرد) می تواند محرکی برای خشم و واکنش های پرخاشگرانه باشد. این نکته اهمیت

فاطمه هجینی نژاد / بازیگر و کارگردان تئاتر چند روز پیش، پس از اجرای نمایشی برای کودکان، مادری با دختر ۷ ساله اش که اشک در چشمانش حلقه زده بود به سراغم آمد. با صدایی آرام گفت: «دخترم تا به حال چند بار روی صحنه اجرا داشته؛ وقتی شما هنرمندان را معرفی کردید و نام او گفته نشد، ناراحت شد و گریه کرد. گفت چرا من را معرفی نکردند؟» آن لحظه برایم به سؤالی عمیق تبدیل شد: آیا ما با دعوت کودکان به اجرا، واقعاً به رشدشان کمک می کنیم، یا آن ها را زودتر از موعد وارد دنیای قضاوت، رقابت و اضطراب می سازیم؟

نمایش خلاق و تفاوت آن با اجرای عمومی

در سال های اخیر، حضور کودکان روی صحنه ی نمایش، حتی در سنین پیش دبستانی و دبستان، به امری عادی و حتی افتخارآمیز برای برخی والدین و مؤسسات آموزشی تبدیل شده است. اما آیا این اجراها که در ظاهر شیرین و دل نشین به نظر می رسند، واقعاً با روح و هدف کلاس های نمایش خلاق هم راستا هستند؟

نمایش خلاق، روشی آموزشی است که به جای تولید یک نمایش حرفه ای، بر تجربه ی خلاقانه، رشد احساسات، همکاری گروهی و تخیل آزاد کودک تمرکز دارد. در این شیوه، هیچ متن ثابتی وجود ندارد، هیچ تماشگر الزامی نیست و هیچ بازیگر ستاره ای نداریم. اما وقتی این کلاس ها تبدیل به اجراهایی با نور و لباس و دعوت نامه برای بزرگ ترها می شوند، از روح نمایش خلاق فاصله می گیرند.

ضرر اجرا کردن برای کودک

از دید روان شناسی رشد، کودکان در سال های ابتدایی زندگی به شدت تحت تأثیر قضاوت دیگران، تجربه های موفق یا شکست خورده اجتماعی، و احساس امنیت یا عدم امنیت در جمع هستند. اجرای عمومی در سن پایین، اگر بدون رضایت، آمادگی یا علاقه ی کودک باشد، می تواند منجر به: «اضطراب اجتماعی و ترس از صحنه، تضعیف اعتماد